

JESENJA ŠETNJA

Jesen u mom rodnom gradu
Uvijek ima šarenu bradu,
Zamazanu crvenilom i zlatom,
Šulja se svuda laganim korakom.

Tako je bajna ta kutjevačka tajna,
kao iz daleka nejasna sna,
Dok lahori priče i gugutom sriče
iz pospanog dubokog dna.

Sve bliže je zimska jeza,
Vreba iza ugla pritajenog zvuka,
Praćena kišom i zviždukom vjetra
S vrhova Krndije i jaglačkog Papuka.

ELA MIJOKOVIĆ, 6. razred